

מסורת הש"ס

(א) סוסה מת, חנינה ח, ד"ה
 ד, ב (ב) חנינה ט, (גילה ב)
 חנינה ה, (ג) לקח פ, ע
 (ד) עמי"ש רש"י ד"ה דף ד:
 ד"ה פז"ר קש"כ כסס
 מסכת קוסריס, (ה) ויקרא
 טז, (ו) וכדכר, כט
 (ז) סוסה פד"ל, (ח) וכו' (ט)
 .[15]

תורה אור השלם

וַיֹּאמֶר אֶל אֶחָד מֵהָעָם
לֵךְ עִגֹל בֶּן בָּקָר לַחֲסֹתָא
וְאִיל לַעֲלָה תְּמִימָם
וְהִקְרֵב לִפְנֵי יי

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה לעמן וד"ה
ומן וד"ה קרבן וד"ה שיר
וד"ה נרבה הכל דגור
אחד: (ג) שם ד"ה לאסוקי
עלרת כ"י לחונת שתי הלחם
דכתיב כ"י: (ג) שם ד"ה
דין פר ואיל שלו.
דמלואים דמשלר הוא:

מוסף רש"י

פז"ר קש"ב. רמ"מ מוסף
רש"י ר"ה ד. נ. מי שלא
חג ביום טוב הראשון
של חג. שלא הכיל
הבינוהו ביום הראשון של
חג (חגיגה טו.) ויר"ט
הראשון של חג. חונג
שמיני עשרה ואע"פ דרגל
שמיני עשרה הוא הי
תשלטמן לראשון (שם).
איל תאמר הוא האמור
בא. מותר להניס ואיל
לחד לעולם (קדוש טו.)

תום' ישנים

[illegible]

(ה) לענין פז"ר קש"ב. פייס לעלמו שאין פייס צפריי החג אלל המשמרות שכל המשמרות שונות ומשלוש נכון לפי משנתו סדקן כמו ששנינו בתפסת סוכה (דף נ"ו:) אלל פר של שמיני בתחלה מפיסין עליו: ומן לעלמו. לנכך שהשינוי: רגל לעלמו. שאין שם חג הסוכות עליו: קרבן לעלמו. שאין קרבנו עליו לכל שאר ימות החג שכולס פרים מרובים ואילנים שנים וי"ד כבשים וכאן פר אחד איל אחד ושבעה כבשים: שיר לעלמו. שאין שירי שזה לכל שאר שירות ימי החג כל שיר ימי החג מדבר מעין גזל מחנות עניים ואותן של חול המועד מפורש בנז"כ סוכה (ס"ט.) הומצה"י וכל שמיני עשרת אילי מעין אסף ולא פירשו לנו אחזה שירי (י'): בדכס לעלמו. בדכס שהיו מבצרים לתפלת חיי המלך בדמפורש בתוספתא (דכס"ג) דכס"ג על שם יום השמיני שלה את העם ויברכו את המלך (מ"א ח): פסולטין דראשון הוא. אלמא טפל דדידה הוא: דנין פר אחד ואיל אחד. עובדת מוסף יום הסוכות פר אחד ואיל אחד ועובדת שמיני למלוים פר אחד ואיל אחד דכתיב (ויקרא ט) קח לך עגל בן צוק לחמלת וגי': איל אחד הוא. שהיה קרבן ליצור ציבור"כ הוא האחד כלן בזהרי מות ה' ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי

עיס לחטאת ואיל אחד לעולה הוא האמור בפיתוחם⁽¹⁾ למוספין: **הסם חד לחובת היום**. ההוא לאחר מות חובת היום ואינו קרוי מוסף ולא כחיי הסם מלבד עולה הבקר דכתיבי בכל המוספים מלבד עולה הבקר דמשמעו על מוסף על דבר יום ביומו: **למוספין עזרת דבריוויחיו חובת היום נינהו**. לחובת שתי הלחם⁽²⁾ (כתיב וסע גרס) והקרבנות על הלחם וגו' ואילים שנים ובחובת היום דמלוואים איל אחד הוא להם: **דינן פה⁽³⁾ עלו**. דמלוואים משלו הוא דכתיב קח לך עגל וביה"כ נמי איכא פה ואיל משלו בזאת יבא אהרן אל הקדש כפר בן בקר וגו' ויקרא טו) למוספין עזרת וראש השנה לעצור נינהו: ויטה

נקיה ויין יאן והכי אחר בירושלמי פרק קמא דברכות וטעונה לינה
טעון לינה מחמת הקרבן ובפרק דם חטאת (דמסא) משמע קלה ד
הקנ"ר טרפון אומר אם נשל בו מחמת הרגל יבשל בו בכל הרגל ואמר
אחד ויבשל דלא קיימא מסקנא הכי דפריך וי' אין יותר ברגל מ"א
אמר ויבשלו ויעשה השאד דשמיי עשרה ויבזכורו טעונין לינה מחמתו מדברת
לכו היקשא בפ"ק דר"ה (דף ד') מקיש חג הסוכות לתען חג המזות של חג
ה"א לינה אחד להכי אלטרין היקשא לכל ו' בחג המזות של הרגל חשי
ימי החג טעון קרבן לינה מיהו קשה דא"כ מאי קאמר שמיי רגל בפ
שלפניו טעונין לינה בלי הפסקה ועוד מדא"כ מרבה בספירי אפי' עופות
דפי' דם חטאת י' לא קשה למעיקרא דא"כ דל' טרפון הכי הוא דל'
דפרשיתו ור"ת יאן מרבה על שמיי קודם ללינה ושלשים ימים
לחשבון ו' ימים בלחמר בפרק בתרא דמועד קטן (דף ד') יום א'
במ' סופרים ופ' ט' ה' (ב') י' שהיו אומרים למנהל על השמינית בנית
שני א"י"ם לא כעני לשניו דנין שני שעירים קרבין לניצור כגון ויהי'
לניצור שני א"י"ם ואשיר ראש חדש לאפוקי עשרת דשער א"ל דהא
האומר בתומם הפקודים בלחמר בפ"ק דמסא (דף ו') עשיר ע'
אל"ה שני א"י"ם חומה לי אפילו לירידה נמי לישיב דנין פ"ר
אמור ושנים לתוספים בפרשת פינחס וי"ל כיון לחובת היום
היום ממלואים דפר א' לחובת היום ואי משום דבעשרת קרבו שני
יוס קרב מוסף דר"ה דשמיי למלואים חטא דניסן הוה: ה'ה
ביום הפקודים בפרק החבלת (סע) מפרש טעמא דבעשרת על כל
דרכי דהכא מפרש לקמן בפרק ב"א לו (דף ע'): **אל"ה** שני א"י"ם
בו מעון העגל בדאיתא בת"כ בדכתיב ועשה את חטאתך ואת עולתך
טעמא שלו כיוה (מכאב) בו מפרש טעמא שלו שהוא ממכפר בו ודין
שני דמסכת הוה (דף כ') ויקרב את העולה ויעשה משפט לימד
בני הדור חזי לשניו הכי א"ל האומר מפרז לו דכילוי

שבעת ימים פרק ראשון יומא

١

עין משפט
נר מצוה

א | מ"י פ"י מהל' תמידין
הלכה יג:
ד | ב מ"י פ"א מהלכות
תנינה | הל' ד | הלכה ז
סמך עשין רכט:

תום' ישנים (המשך)

[illegible]

פז"ר קש"ב. פירש"י רגל לעלמו שאין יושבין בסוכה קרבן
 לעלמו שאינו בסדר פרי החג ברכה צפוי עלמו
 ואמרין ביום שמיני חג העלאת הזה ובתוספתא^א משמע שמכריזין
 את המלך שנאמר ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך
 והשתא לא היה הארבעה כי ברכה כי הדיק
 דמנא בפרק לולב וערבה וסוכה ד' ה' (א)
 כשם שז' ימי החג טעונין קרבן
 שיר ברכה ולמה כך שמיני טעון
 קש"ל ומסקינן מאי ברכה ברכה
 המזון ותפלה ואין לפרש בכך דמנא
 נפקא למאי דכתי' לעלמו כהנה הנה
 היינו זמן ע"כ לא היו כי האי דהכא
 דהא ברכה דהכא לא היו זמן דזמן
 חשיב ליה הכא בחופי נפשיה ור"ת
 מפרש ברכה צפוי עלמו ברכת המזון
 ותפלה כי יהוה דהנה ורגל צפוי
 עלמו מפרש בעיני ליה שטעון ליה
 ליל מוצאי יו"ט האחרון וכל ז' ימי החג
 טעונין ליה דגמרינן מספקא דחשיב
 ביה (דברים טו) ופניתי בנבך והלכתי
 לאהלך לא אפסד לומר והלכתי לאהלך
 אלל בחבור"מ דכתי' חייב בראית
 פנים בעזרה ולא תיקשי ליה כל ז' מי
 איכא דיש לומר דמי שלא הביא
 חגיגתו ביום ראשון והביא בחד
 משאר הימים תריך לזון בליה
 שלאחריו וא"ת מיפוק ליה דטעון
 ליה משום שמיני שמחה דהו כל ח'

תשלומין תשלומין
 ימי שלא חג ביום
 ונגז' והולך כל הרגל
 של חג ואימא עצרת
 אחד הוא א"ר אבא
 מפר אחד ואיל אחד
 אילים נינהו הניחא
 איל אחד הוא אלא
 מאי איכא למימר
 אחד הוא האמור כאן
 קודים ר' אליעזר בר'
 הם אחד האמור
 מש הפקודים אפילו
 הם חד לחובת היום
 צרת דתרווייהו חובת
 ששנה דפרשייה שבעה
 דנין פר ואיל שלו
 עצרת וראש השנה
 מ"ד יקח לך משלך
 ועשה

יִתְּנָן (שם דף מה:) הִלְלָו וְהִשְׁמַחְהוּ ח' וְאִפִּי בְּשֹׂאֵר יְמוֹת הַשָּׁנָה אִם מִצִּיב קִרְבָּן טַעוּן לִינֵה כְּדִמְנֵא בְּסִפְרֵי וּפְתִימ בְּזִקָּר וְגו' מְלֻמֵּד שֶׁכֵּל הַדּוֹחִים וְשִׁעוּתוֹ לִינֵה פ"י וְנִחְסִים דְּרֹמִי'א דִּפְסַח מִיָּתוֹ עוֹפֹת מִנְחוֹת וְעֵלִים וְז' לִפְתִּי כֵּן לִפְתִּימ אֶחָד בְּפִיּוֹת שֶׁאֵינָה פִּינֵה לֹא יִהְיֶה מִזְבֵּק וְאִלְכֹּן וי"ל וְהִשְׁמַחְתָּ לֵךְ דְּלֵא מִיִּיתֵי קִרְבָּן בְּדִים כְּגוֹן שֶׁשֶׁלֹּם שְׁלֹמִי אֲחֻמֹּל דְּרֹמִי'א וְנִגְלֹכְלֹן לִשְׁנֵי יָמִים וְלִיֵּלֶה אֶחָד יַעוֹד דְּבִס"ק דְּחֻגֵּינֵה (דף מה.) תִּנִּיא שֶׁשִּׁמְחַת בְּחֻקֵּי לִרְבוֹת כֹּל מִיָּי שִׁמְחֹת לִשְׁמַחָה וְאֻמְרִין בְּפִסְחִים פִּרְק וְלֹא לִדְבִרִים (דף ע"א.) דִּלְפִּלֹּי בְּכִסּוֹת נִקִּיֹּת יוֹן יִסְן וְבִעֲרֵא לֹא מִשְׁכַּחְתָּ לֵאמֹר הַשְׁמִינֵה שְׁמִינֵה כִּכְחֵל יוֹם רִאשׁוֹן שֶׁבִּצְתָּ דְּבִשְׁלִים לְאֲחֻמֹּל לֹא מִשְׁכַּחְתָּ לֵךְ דְּעִינִין וְנִיחֵא שִׁבְעַת שְׁמַחָה וְלִיֵּלֶה אֶחָד כְּדִפְרִישׁ בְּכִסּוֹת וְהֵא דְּבִרִים אֲמֹרִים כִּשְׂאֵין עִמָּה קִרְבָּן אֲבָל יֵשׁ עִמָּה קִרְבָּן בְּלֹא קֵךְ שְׁמִינֵה לִינֵה כֹּל שִׁבְעַת יָמֵי הַפֶּסַח שְׂטוֹן חֲשׁוֹבִין לְלִילֶה אֶחָד גְּזִי הֵא גִמַּ' (שם) מ"ט א"ר יִתְּנָן וּפְתִימ בְּזִקָּר וְגו' הַחֲבוּב עֲשֵׂאֵן כִּוְלֵן בְּזִקָּר לִינֵה מִסְחָרֵךְ עֲשֵׂאֵן קֶרֶךְ אֶחָד כְּפִטְטִי'ה דְּקֶרֶךְ שֶׁאֲחֵר הִרְגֵּל יִצִּיב וּפְתִימ לֵעֵינֵי פִיּוֹת שֶׁאֵינָה פִּינֵה דְּכִפְרִישׁ בְּסִפְרֵי ח' וְיִם הֵה דְּרֹמִי'א מִנְחוֹת טַעוּן לִינֵה אָךְ חֵג הַסּוּכּוֹת טַעוּן לִינֵה דִּיא מִשּׁוֹם דְּכַחֲבִי וּפְתִימ בְּזִקָּר אֶחָד וְיִיחֵא נָמִי הֵא דְּקֶאֱמֵר בִּפ' לִיבֹל וְעִרְבֵה (דף מה.) שְׁכֶסֶם שו' לִנְחוּ מִנְחוֹת לִעֵינֵי לִינֵה אֲמִיא קְרִי לִיֵּה רִגֵּל כִּמִּי עֲזֻמִּי כִּיֹּן כְּדֵל ו' יָמִים מִנְחוֹת כִּמּוֹ לִינֵה דְּרִגְלִים א"כ מִשְׁמַע דְּרִגְלִים נָמִי יוֹם א' וְתוֹ לֹא וְהִיאִי כִּיֹּן לִינֵה כֹּל ו' דִּהְכּוֹתָ עֲשֵׂאֵן קֶרֶךְ אֶחָד וּבְמִסְקָלָהּ כִּי קִיּוּמָה הִיֵּי אֲלֵא לִפְנֵי אֲבָלִים יִנְחֹם וְיִמְדִּי אִינוֹ דּוּחֵה שְׁלֹשִׁים דְּלִצְיוֹת לְגִמְרִי אֲלֵא עוֹלֵה לִפְנֵי הַחֵג וְחֹג וְשִׁמְיִי שְׁלֹ הִי כֹאֵן כִּיא: שִׁיר בִּפְנֵי עֲצֻמֹּ. וְנִכְנַחַת וְשִׁנְחָה גַם הֵלִים הִיוּ אֲמֹרִים אֲחֻמִּי בְּצִית הַמִּקְדָּשׁ: אֲלֵא אֲפִד וְעִירַתָּ שְׁעִיר הַפִּסְחִי וְשְׁעִיר הַחֻלּוֹן מִמְלֹאִים שְׁקִרְטוֹ בֹּן שְׁנֵי שְׁעִירִים וְאֶחָד נָמִי קִרְבִּין ו' וְשְׁעִירִים דְּשְׁעִיר הָאֲמֹרֵת בִּז"כ אִין הֵא שְׁעִיר מִלֵּה הֵן בְּחֹן וְכִי וְכֵן מִשְׁמַע בִּפ' הַתְּכֵלֶת (מִנְחוֹת דף מה:) :

י ומפר אחד לאפוקי עזרת דג' פרים יניחו חד לחובת היום כפרשת
עזרת אינו אלא פר אחד שפיר היינו דנין עזרת דפר אחד לחובת
פרים למוסף הא במלואים נמי קרנו שני פרים למוסף כדלנו
האמור בחומש הפקודים. וכל דלא פליגי בדעזרת כפריתו
דן האמור בחומש הכהנים אינו האמור בחומש הפקודים ועשאו
צ"ב. וימנה יל נהי דמשל ציבור מ"מ הוא קרנן שלו ומתכפר
פר בעדך ועשה את קרנן העם וכפר בעדם ואם כן לימא דנין פר
יל שלו שמונה קומן עליו מלאי שלו שהוא קומן עליו כדאמר בפרק
עולת חובה כשטעניה סמכיה כמחשפט עולת נדבה י"ל דלין הכי

לאפוקי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones